

B2 02 1. Božie prikázanie:

Ja som Pán, Boh tvoj! Nebudeš mať iných bohov okrem mňa, aby si sa im klaňal.

Celé znenie prvého Božieho prikázania nachádzame v druhej knihe Mojžišovej – Exodus v dvadsiatej kapitole: „Ja som Pán, tvoj Boh, ktorý ťa vyviedol z egyptskej krajiny, z domu otroctva. Nebudeš mať iných bohov okrem mňa! Neurobíš si modlu ani nijakú inú podobu toho, čo je hore na nebi, dolu na zemi alebo vo vode pod zemou! Nebudeš sa im klaňať a ani ich uctievať!“ (Ex 20, 2-5) V Novom zákone, keď Satan pokúšal Ježiša a ponúkal mu všetky kráľovstvá a moc na celej zemi, mal jednu podmienku, aby sa Ježiš poklonil Satanovi. Ježiš na to odpovedal: „Je napísané: Pánovi svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.“ (Mt 4, 10) Ježiš sa odvoláva na dvadsiatu kapitolu knihy Exodus. **Ježiš nám dal príklad, aby človek poznával svoju veľkosť a klaňal sa iba Bohu.**

Cirkevní otcovia v druhom a treťom storočí písali v súlade s vierou Cirkvi, že prvé prikázanie v sebe v istom zmysle obsahuje celý Dekalóg. Celá naša morálnosť, správanie podľa Božej vôle je opreté na tomto veľkom smerovaní, úsilí, **aby v našom živote bol len jeden Boh, aby bola iba jedna osoba, ktorej sa klaniame.** Prečo je to dôležité? Kvôli tomu, aby sme poznávali v sebe veľké privilegium, že ako jediní v celom stvorení sme niekým, kto sa má klaňať výlučne všemohúcemu Bohu a nikomu inému. *Vyobrazme si to udalosťou zo života. Pracujeme vo veľkej firme a pride za nami najvyšší šéf, majiteľ danej firmy a povie nám, že odteraz budete podliehať výlučne mne osobne. Nebude medzi nami žiadny manažér..., podliehate iba mne. V takej situácii by sme sa cítili výnimoční, vybraní. Bola by to skúsenosť, ktorá by do nášho života priniesla hrdosť, nesmierne ocenenie. A práve také niečo sa chce povedať prvým prikázáním. Človek je niekto, kto je podriadený výlučne Bohu, vybratý, oddelený z celého stvorenia samotnému Bohu.*

Hriechy proti prvému Božiemu prikázaniu:

- Neveriť, že som stvorený z lásky, chcený a milovaný Bohom.
- Nespokojnosť a zaoberanie sa bolestnými udalosťami v živote. Obviňovanie rodičov, že zlyhali vo výchove. Osobné dejiny nás ťažia a uzatvárajú v sebe a znemožňujú rozvoj.
- Z vlastnej vôle hľadáme pomoc nie v Bohu, jeho slove, ale u prostredníkov. Môžu to byť predmety alebo osoby, ktorým sa podriaďujeme. Zriekanie sa privilegia, ktoré človek v sebe má: „Jedine Bohu sa budeš klaňať“. Ak sa neriadime a neberieme vážne skutočnosť, že Boh udržiava náš život, zvyčajne sa uberáme k rôznym typom síl, aby riadili náš život, čo sa má v našom živote udiť, je to hriech proti prvému prikázaniu, ktorý nazývame veštenie, horoskopy, mágia, liečitelia a pod.
- Dávať prednosť rôznym formám zbožnosti, duchovnosti, že už nehľadáme Boha, ale hľadáme duchovné potešenie, zbožnosť a už nevidíme osobného Boha.